

serne, hvorimod en bredere og mere fyldig Vejledning vil være fyldestgørende. Vi er jo imidlertid ikke her til Lands ukendte med, at større Lovforslag ledsages af ministeriel Vejledning; giv os saa denne ministerielle Vejledning, efter at Hovedpunkterne er fastslaaede i Loven.

Med Hensyn til de københavnske Sygehusforhold har den højtærede Indenrigsminister Ret i, at Sygehusopholdet koster Københavns Kommune adskilligt mere end det, den faar godtgjort af Sygekasserne; men tror den højtærede Indenrigsminister ikke, at det samme er Tilfældet ud over Landet? Mon den højtærede Indenrigsminister tror, at det i Thisted Amt kun koster 75 Øre at have et Sygekassemedlem liggende paa Amtets Sygehus? Ogsaa der maa Befolkningen yde adskilligt Tilskud, maaske forholdsvis lige saa meget som i København.

Med Hensyn til bemidledes Forbliven i Sygekasserne kan jeg endnu ikke forstaa den højtærede Minister; jeg indrømmer, at det maaske er min Fejl. Det ubemidlede Medlem, som bliver syg i længere Tid, kræver derved af sin Sygekasse mere end sit Kontingent og Statens Tilskud; det bemidlede Medlem, som bliver syg i længere Tid, kræver ogsaa mere af Sygekassen end sit Kontingent og det Statstilskud, han oppebærer. Følgelig staar de to akkurat ens. Resten maa bæres af Sygekassen under de selv samme Vilkaar, som man nu har haft i 20 Aar, og hvor det har vist sig, at Sygekasserne ved det Tilskud, de faar, og ved det Kontingent, der kræves, har været i Stand til at klare sig.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) siger nu, at det ubemidlede Medlem, som kommer til at lide af en langvarig Sygdom, oppebærer mere end sit Kontingent, og det kommer saa til at fordele sig paa de øvrige Medlemmer; det samme er Tilfældet for det bemidlede nydende Medlem. Det er rigtigt; men hvis der kun er nogle faa bemidlede nydende Medlemmer — og de maa efter min Mening betragtes og behandles som en særlig Afdeling —, saa maa i det Øjeblik, et bemidlet Medlems langvarige Sygdom medfører, at Ydelsen til dette Medlem bliver større end dets Kontingentbetaling, Underskuddet dækkes ikke af de øvrige bemidlede Medlemmer, men af alle de andre, ubemidlede Medlemmer, som faar Statstilskud, og derigennem kommer i visse Tilfælde de bemidlede

Medlemmers Sygekasserisiko til at hvile paa de ubemidlede Medlemmer og til at tære paa den af de ubemidlede Medlemmer skabte Reservefond. Det er derfor, jeg har sagt, at jeg synes, det er rigtigt at gaa den anden Vej gennem Fortsættelsessygekasser.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det synes, som om det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) nu vil glide udenom de Udtalelser, der faldt paa det paagældende Møde, idet han fortolkede dem saaledes, at saa længe Stillingen var den, at de bedst lønnede Arbejdere skulde kastes ud af Sygekasserne, var han betænkelig ved at foretage nogen Forandring i Cirkulæret; nu derimod er det en anden Sag, idet de kan blive staaende mod at betale mere. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet paa Møderne udtrykkelig blev rejst med Lovens Revision for Øje, og det var altsaa paa det Grundlag, man ønskede at kende det ærede Medlems Stilling; som jeg sagde før: Det ærede Medlem stillede sig den Gang velvilligt overfor disse Medlemmers Forbliven i Sygekasserne med Statstilskud.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Olsen: Jeg beklager i høj Grad, at jeg ikke kan blive enig med den højtærede Minister om det forkastelige i, at en Fuldmægtig, der sidder paa Sygekasseinspektoratets Kontor, som har til Opgave at værne og varetage de statsanerkendte Sygekasser, har Beskæftigelse for en privat Sygekasse, der optræder som direkte Konkurrent til de statsanerkendte Sygekasser.

I Anledning af Ministerens Udtalelser om Johansens Valg vil jeg gerne sige, at een Ting er dog, om Forretningsudvalget, som i dette Tilfælde, blev tilkaldt til Inspektoratet og lukket inde paa et Kontor, hvorfra det ikke maatte komme ud, forinden det paa staaende Fod havde gjort Indstilling, og en anden Ting er, om man giver Sygekasserne Tid til at udpege deres Mand, saaledes som de gennem 12—14 Aars Praksis har erhvervet hævdivunden Ret til at gøre. Jeg synes, at det er med fuld Ret, jeg siger, at de københavnske Syge-